UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id est preclarissiam[!] expositio sup[er] euangelia totius anni: de Tempore [et] de Sanctis. tam s[ecundu]m ordine[m] Predicato[rum] q[uam] s[ecundu]m Curia[m]

Mazzolini, Silvestro

[Augsburg], 31. Okt. 1510

VD16 M 1750

Feria q[ua]rta q[ua]ttuor te[m]po[rum]. Text[us] eua[n]ge. Mar. c. ix.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70429

Visual Library

deū referre debem⁹. Sic em̄ q̄rere gl'iam
vt glificet de⁹ i bonis nr̄is nō ē malū ſed
bonū: lz ſit ifirmis ⁊ icipiētib⁹ piculoſum
(q2 oīs q̄ ſe exaltat) p̄ſūptuoſe vltra debi-
tū: nō ſolū i loco ſz i alijs (hūiliabit) nō ſo-
lū a deo i futuꝝ: ſz iterdū etiā ab hoīb⁹ in
p̄nti q̄ egreferūt tales temerarios. Et ecō
uerſo (q̄ ſe humiliat exaltabit) Ab eiſdē.

Eſt ei ſciendū ꝙ qn̄ aliq̄d ē in cōi ꝯſue-
tudīe hoim: vl' dicim⁹ ſic fieri vl eſſe: q̄ꝝ-
uis aliqn̄ ita nō ſit. Ut ſi dicā ꝙ oī anno
fructificāt vites: vl' ꝙ oīs hō pmo bonū
vinū ponit. Et ſilr ē cū dr: Oīs q̄ ſe exal-
tat hūiliabit: vl' extriſec⁹: vl' ſaltē apō mē-
tes hoim deſpiciētiū tales. Ali⁹ āt lr̄alis
ſenſus ē h̄ trāſſūptiue. Pro q̄ ſciēdū ē ꝙ p
nuptias itelligit eccl'ia militās ad q̄s nu-
ptias q̄s p baptiſmū igredit. Per pmuz
locū āt itelligit oīs dignitas ad quā null⁹
ſe debet igerere: ſz debz q̄ſqz ſe meliores ſi-
bi p̄ponere q̄ntū i ſe ē: dūmō ceſſet obſtia-
tio. q2 ait Baſi. ꝙ mai⁹ ē: ex ipugnātia ſu-
perbie indiciū: q̄ꝝ ex pmo accubitu: qn̄ eū
cū impio obtinem⁹. Hec ille. Si autē ita
nō egerit iuitator pncipal'. ſ. de⁹ a q̄ ē oīs
ptās ⁊ dignitas: deijciet talē a ſua digni-
tate ſaltē ſpūalit p ſniam dānatoīs: aliqn̄
etiā talē deijcit tpali depoſitiōe. Si āt ali-
q̄s humilit refugiēs pmotiōes: ſicut pr̄es
antiq̄ faciebāt: tandē ex obediētia ſuſcepe-
rit dignitatē: ⁊ ex charitate fr. ēna bn̄ vſ⁹
fuerit ea: tandē celeſtem gl'iam obtinebit.
Jō dr. Et erit tibi gl'ia ⁊ c. cui⁹ rō ſubdit
Quia omīs q̄ ſe exaltat p̄ſumptuoſe ſe di-
gnitatib⁹ eccl'iaſticis ingerēdo: humilia-
bit mō p̄dicto: ⁊ q̄ ſe humiliat vere ⁊ non
ficte: exaltabit h̄ p grām ⁊ i futuro p glo-
riā. Eſt aūt notandū ꝙ i religioſis mul-
ti cū magna poti⁹ obſtinatiōe q̄ꝝ humili-
tate recuſant p̄lationis dignitatē: q̄s nō ē
dubiū male agere. q2 ſunt tardi ad obediē-
tiā q̄ ſe extēdit ad indignitates ⁊ dignita-
tes. Etſi obijciat ꝙ ſcti ita fecerunt: dico
ꝙ verꝝ eſt qn̄ nō a ſuis ſupioribꝫ pmoue-
bant: ſed a ꝑplis. Aduerſus maiores aūt
null⁹ ſcrūs ē obſtinat⁹ in his in q̄b⁹ cert⁹
ē ꝙ bn̄ facit obediēdo: vl' ſaltē ē dubi⁹ Et
ſiq̄s recte ſcrutet talis obſtinatio venit ex
amore. ſui quē p̄ponūt amori diuio. Nā
ſi diligis me: paſce oues meas. Eſt ei op⁹
maxie charitatꝫ ꝙ q̄ ſibi vacare vellet: ſu-
am ꝯſolationē negligat ꝓpt vtilitatē aiāꝝ
Juſtificāda ē ḡin p̄latōe intētio: ⁊ deīde
huil'r debz q̄s ſuſcipe iniūctionē ⁊ patien-
ter: imo alacrit ferre abſolutiōez. Sz iniū-
ctiōem ꝓterue recuſare: ⁊ de abſolutione
murmurare: imo i ſuo corde dolere: hypo-
critaꝝ eſt ac ſupboꝝ

Feria q̄rta q̄ttuor tēpoꝝ
Text⁹ euāge. Mar. c. ix.

r Eſpōdēs vn⁹ de tur-
ba dixit ad ieſuz. Ma-
giſter: attuli filiū me-
um ad te habentē ſpi-
ritū mutū. Qui vbicūqz eū ap-
p̄hēderit allidit euz ⁊ ſpumat ⁊
ſtridet dentibꝫ ⁊ areſcit. Et dixi
diſcipul' tuis vt eijcerēt illū. ⁊ n̄
potuerūt. Qui r̄ndēs eis: dixit.
O gn̄atio incredula q̄zdiu ero
apud vos: q̄zdiu vos patiar: af-
ferte illū ad me. Et attulert eū.
Et cū vidiſſet illū: ſtatiz ſpirit⁹
cōturbauit eū: ⁊ eliſus in terrā
volutabat ſpumās. Et interro-
gauit patrē ei⁹: Quantū tempo-
ris eſt: ex q̄ hoc ei accidit. At il-
le ait: Ab infantia. Et freq̄nter
eū in ignē ⁊ in aquā miſit vt eū
pderet: Sz ſi q̄d potes adiuua
nos: miſert⁹ nr̄i. Jeſus autē ait
illi. Si potes credere: oīa poſſi-
bilia ſunt credēti. Et continuo
exclamās pat pueri: cū lachry-
mis aiebat Credo dn̄e: adiuua
incredulitatē meā. Et cū vide-
ret ieſus cōcurrētē turbā cōmi-
nat⁹ eſt ſpūi imūdo dicens illi.
Surde ⁊ mute ſpūs: ego tibi p-
cipio: exi ab eo: ⁊ ampli⁹ ne in-
troeas in eū. Et clamās ⁊ mul-
tū diſcerpens eū: exijt ab eo. Et
fact⁹ eſt ſicut mortu⁹: ita vt mul

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ti diceret: qꝛ mortuus ē. Jeſus aūt tenēs manū eius: eleuauit eū: ꝛ ſurrexit. Et cū introiſſet i domū: diſcipuli eiꝰ ſecreto interrogabāt eū. Quare nos non potuimꝰ eijcere eum? Et dixit illis Hoc genus in nullo pōt exire: niſi in orōne ꝛ ieiunio.

M Agiſter attuli filiū meū ꝛc̄.) Mar. ix. Jn hoc euāg. tangunt tria pūcta: q̄ ſūt Preparatio: Perpetratio: ꝛ Cōſultatio.

Quantū ad pmū tāgit pparatio ad faciendū miraculū. Pro q̄ ſciendū eſt: ꝙ an hoc euāgeliū ſic dt Mar. (Jeſus veniēs) ſcꝫ de mōte thabor in q̄ fuerat trāſfiguratus (ad diſcipulos ſuos) nō oēs: ſꝫ ad eos q̄s nō aſſūpſerat ſecū i mōtē (vidit turbā magnā circa eos) qꝛ ibi aderat demoniacus quē diſcipuli curare volebāt: nec poterāt (et ſcribas) .i. doctores legꝫ (conquirentes) .i. diſputantes cū ill'. Et in his notat pſſura diſciploꝝ ꝓpter erubeſcentiā: qꝛ curare nō poterāt. qd eis tāto erat grauius q̄nto erat ibi turba copioſior: et qꝛ emuli ſcribe ſtimulabāt. (Et ꝯfeſtim ois ꝑplus videns ieſum ſtupefactꝰ ē: ꝛ expauerunt) et h ſm aliq̄s vt recitat Theo. qꝛ ex trāſfiguratiōe effectꝰ erat ſplēdidior. (Et occurrētes ſalutabāt eū) qd tn̄ ſcribe nō fecerunt q̄ priꝰ deridebāt diſciplos nō valentes curare (et interrogauit eos) nō ex ignorātia: ſꝫ vt hꝛet rn̄ſum ꝛ ꝯfeſſiōeꝫ ꝓprie neceſſitatꝫ a pr̄e pueri curādi (q̄d conquiritis inter vos? Et rn̄dens vnꝰ de turba dixit: Mgr̄ attuli filiū meū ad te) ſed ſupple te nō inueni (habentē ſpm̄ mutū) .i. cauſantē iſtam paſſionē in corꝑe obſeſſi. Mathęꝰ aūt dt ꝙ erat lunaticꝰ. qꝛ .ſ. demō ꝑ nouilunij magꝫ vexabat eū. Primo: qꝛ cerebrū diſpoſitꝰ eſt ad malas impſſiones. et Scdo vt lunā infamaret q̄ſi malā: ꝛ ꝑ lunā factorē lune: ſm Aug. ꝛ Raba. (Qui vbicūqꝫ eū apphēderit allidit ꝛ ſpumat ꝛ ſtridet dentibꝫ ꝛ areſcit) diabolo ad oīa hec ipellēte. Jmo vt dt Mar. ſepe cadebat in ignē: ꝛ crebro i aquā. Ex his autē patet acerbitas morbi. ſed difficultas curatiōis eiꝰ exprimit. cū ſubdit (Et dixi diſcipulis tuis vt eijcerēt illū ꝛ nō potuerūt) Jbi em̄ vt dt Chryſ. nō erāt tres colūne q̄ fuerāt in mōte cum dn̄o. ſ. Petrꝰ: Jacobus: ꝛ Joānes. Huius aūt impoſſibilitatis cauſa fuit Primo difficltas morbi: qꝛ hoc genꝰ nō eijcit ꝛc̄. Scdo imbecillitas aplōꝝ ſm Chryſ. Sed ꝯ. qꝛ Lu. ix. dederat eis chr̄s ptātem ſuper oīa demonia Ad hoc dicit ſm aliq̄s: ꝙ illa ptās fuit q̄ ad illos q̄ erant digni curari: cuiuſmodi non erat hic. Sed q̄re chr̄s curauit indignū? Quia lachꝛyme patrꝫ hoc meruerūt Tertio fuit indignitas curati: ꝛ infidelitas petētꝫ ſm Hiero. Vn̄ dt Chryſo. ꝙ qꝛ pater aſcribebat cauſam huiꝰ aplīs q̄ curare nō poterāt. chr̄s aſcribit eā illi etiā dicēs (O generatio incredula) q̄ntū ad fidem (et ꝑuerſa) vt dt Mat. q̄ntū ad mores. et in hoc totū genꝰ iudeoꝝ reꝑhēdit. (Quādiu apd vos ero?) Chryſoſt. Jn q̄ oſtendit ꝛ mortē ſe deſiderare: et graue ei conuerſari cum illis. Hec ille. Hanc autē grauedinē conuerſationis ſubdit dicens (Quādiu vos patiar?) Et in hoc habemꝰ exemplū patienter ſuſtinendi ſocios i ſua conuerſatione oneroſos. quia vt ait Ber. chriſtus iſtos non verbis cōtradictores: in factis obſeruatores: ꝛ i ſupplicijs ſuſtinuit illuſores.

Quantū ꝟo ad ſecundū .i. ꝑpetrationē miraculi dr (Afferte illum ad me. Et attulerūt) vnd innuit ꝙ demō ꝓuauerat eū greſſu (Et cum vidiſſet illū: ſtatim ſpiritꝰ cōturbauit illū) Sed videt ꝙ potiꝰ debuiſſet tremere ad pn̄tiā chr̄i. Quare ḡ hoc fecit? Ad hoc dici pōt ꝙ h fecit Primo: qꝛ chr̄s ſic voluit ad euidētiā miracli. ꝛ Secūdo: qꝛ vidit ſe expellēdū: ꝛ ꝯſeq̄nter voluit ei nocere dū poterat. Tertio: qꝛ forte chr̄s aſpiciēdo aliq̄ ſpūali ꝟtute demonē afflixit q̄ ad pn̄tiā ꝯtrarij excāduit i furorem: ſicut fortificat frigꝰ ad pn̄tiā caloris ꝑ antipariſtaſim .i. ꝯtra reſiſtentiā. ſicut i eſtate humor in nube ita fortiter cōgelat vt fiat grando. et loca ſubterranea qn̄ aer eſt calidus ſunt frigida: ꝛ qn̄ frigidꝰ / calida. qꝛ .ſ. ꝯtrariū fortificat i viſceribꝫ terre (Et eliſus in terrā volutabat ſpumans)

O pietatē. Sed q̄re fons clemētie nō ſtatim curabat eū: Ad hoc dici pōt ꝙ hoc fecit Primo vt curaret meli⁹ aſtātes ꝑ miraculū credenti⁹. Et ſcdo vt magꝫ accenderet deſideriū pr̄is. ꝓpter qd̄ etiā ſubdit: (Et interrogauit patrē ei⁹: quantū tp̄is ē ex q̄ hoc ei accidit: At ille ait. Ab infātia. Et freq̄nter eum in ignē ꝛ in aquā miſit: vt eū perderet. Sed ꝛ ſiq̄d potes adiuua nos/miſert⁹ nr̄i) Ecce imꝑfectionē fidei ei⁹: q: ꝯditionalr̄ loq̄ eſt dubitātꝫ (Jeſus aūt) volens ei⁹ deſideriū ꝛ fidē adhuc augere (ait illi. Si potes credere: oīa poſſibilia ſunt credēti) q̄ſi dī. ſm Chry. Ego q̄dem poſſū ſimilia ꝛ maiora: dummō in te ſit talis diſpoſitio vt h̄ merearꝫ: imo ꝛ ꝯ merita illi⁹ hoc abſolute potuiſſet: ſed nō expediebat. (Et ꝯtinuo exclamās cū lachrymis pater pueri: aiebat. Credo dn̄e). ſ. debiliter: ideoq̄ʒ (adiuua incredulitatē meā) ſcꝫ debilē fidē ꝯforta: ſm Chryſ. ꝛ Bed. (Et cū videret ieſus ꝯcurrentē turbā) ne videret inani glīa expectare mltitudinem ꝓplī (cōminat⁹ ē ſpūi imūdo) Matt. dr̄ ꝙ increpauit eū. et glo. Bede dr̄: eū. i. pueꝝ. q: vt dicūt aliq̄ lꝫ ab infantia pctō parentū vexaret: tn̄ fact⁹ adultus addidit pctā pctis. Chryſ. tn̄ dr̄ ꝙ nō increpauit puerū: ſed demonē: qd̄ aliq̄ exponūt ꝑncipalr̄ et bn̄. q: ſm textū Mat. dicērꝫ: et increpauit eū ieſus: ꝛ exijt ab eo demoniū: eſt neceſſe dicere ꝙ increpauerit pueꝝ (dicēs illi: Surde ꝛ mute ſpūs) Ex q̄ patet q̄t mala patiebat (ego tibi ꝑcipio) ꝓpria. ſ. autoritate (exi ab eo: ꝛ ampli⁹ ne introeas i eū. Et clamans). ſ. clamore ꝯfuſo modo muti/cū adhuc eſſet mut⁹ (ꝛ multū diſcerpēs eū) et etiā peiora factur⁹ ſi potuiſſet (exijt) ab eo (et fact⁹ ē ſicut mortu⁹) ex vehementia doloris illati a demone diſcerpēte (ita vt mlti dicerēt q: mortu⁹ ē) Ex q̄ patꝫ ꝙ acri⁹ eū cōturbauit q̄ꝫ pri⁹. Et in hoc ē documētū qd̄ tāgit Raba. di. Dū de corde expellit demō: acriores tētatiōes excitat. Qd̄ aūt dr̄ Joā. vij. Jn mūdo p̄ſſurā habebitꝫ: intelligit exteri⁹. in me aūt pacē ſcꝫ interi⁹. vn̄ ſubdit (ꝙ ieſus tenuit manū ei⁹ ꝛ ſurrexit) q: ſ. militē ſuū chr̄s ſꝑ i ſtatu rectitudīs mentalis ſiſtit ꝛ ꝯſeruat.

Quantū ad tertiū dr̄ (Et cū introiſſet i. domū: diſcipuli ei⁹) q̄ ſm Chryſ. timebāt ne grāꝫ quā acceperāt ꝑdidiſſent (ſecreto interrogabāt eū) Secreto inq̄ʒ: ne chriſt⁹ corā turba eos de aliq̄ īꝑfectiōe repℏēderet (Quare nos nō potuim⁹ eijcere illū:) ſcꝫ nō obſtāte icredulitate pr̄is ſicut ꝛ tu. (Et dixit illis. Hoc genus). ſ. lunaticorū (in nullo). i. a nullo (pōt exire). ſ. violenter impulſus. vel in nullo pōt exire. i. cogi ad exitū (niſi i orōne). i. ꝑ orōem (ꝛ ieiunium)

Pro q̄ ſciendū eſt: ꝙ demones oēs non ſūt eq̄lis potētie. Vn̄ q̄dā difficili⁹ expellunt: nō ex pte ꝓtutꝫ dī q̄ cū ſit īfinita/facillime oīa pōt: ſꝫ ex pte hoīs in q̄ maior diſpoſitio req̄rit ad h̄ vt ꝯgrue ꝑ illū de⁹ opet ad expulſiōeꝫ hui⁹ demōis: q̄ꝫ ad expulſionē illi⁹: vn̄ h̄ gen⁹ lunaticoꝝ nō expellit niſi expellēs habeat corp⁹ ſubiectū ſpūi ꝑ ieiuniū: ꝛ ſpūm eleuatū in deum ꝑ orōneꝫ. Hui⁹ tn̄ cā Mat. vij. dr̄ fuiſſe incredulitas aplo⁊. Et reuera vtraq̄ʒ cā fuit: q: ꝛ p̄nte ſpōſo nō ieiunabāt: ꝛ nondū recepto ſpūſctō erāt iꝑfecti. Principalr̄ tn̄ cauſa dr̄ fuiſſe īfidelitas ꝛ indiſpoſitio patris ꝛ filij. Jn hac aūt pte eſt documētū: ꝙ q̄ demonē de ſuo corde vult expellere/oret ꝛ ieiunet: ꝛ ſit firm⁹ in fide.

Feria ſexta quattuor tēpoꝝ

Text⁹ euāge. Lu. ca. vij.

r Ogabat ieſum q̄dā phariſe⁹ vt manducaret cū illo ꝛc̄.

r Ogabat ieſum q̄dā phariſe⁹ ꝛc̄.) Lu. vij. Vide fer. vij. poſꝫ dn̄icā de paſſiōe.

Sabbato Lu. ca. xiij.

a Rborē fici habebat q̄dā plantatā in vinea ſua: ꝛ venit quērēs ꝛc̄.

a Rborē fici hēbat q̄dā ꝛc̄.) Lu. xiij. Totū hoc euāgeliū ex his paucꝫ q̄ dicēt ē patēs. Hec ei ꝑabola dicta fuit a chr̄o ad ſignificādū d̄ſtructiōeꝫ ꝓplī iudaici: vt patꝫ,

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN